

STUDENTEN WEEKBLAD

13^e Jaargang.

No. 25.

HOOFDREDACTEUR: J. E. A. DE VOGEL.
REDACTEUREN: C. TELLEGEN, NOTODININGRAT, A. DE JONGH,
W. F. A. ROËLL, E. HIJMANS, G. B. VAN DE WERFHORST.
VAST MEDEWERKER IN ZAKE STUDIEBELANGEN: A. J. STARING.

Vrijdag

31 Maart '11.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. W. W. W. W. W.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: Vlamingsstraat 34; daarna en slechts dan, wanneer toch opname in het eerstvolgend nummer gewenscht is, aan dat van den hoofdredacteur: v. Leeuwenhoeksingel 17.

Inhoud.

Uit de Delftsche wereld.

Egoïsme of bescheidenheid? door Van d. W.
Spoorstudenten, door twee Hagenaars.
Uit de Haagsche wereld, door T. S. met aanhangsel door T. S.

Gedachten en gedichten.

Lozang.
Verlangen, door J. v. R.
Jeugd, door Wanderer.
Haat, door C. W.
Ook Haat, door Niemand.

Wetenschap en wijsheid.

Theosofie, met naschrift.
Eenige opmerkingen over „Antwoord aan den heer H. Strang Az.”, door H. Strang Az.

Delftsch Studenten-Corps.

Apollo.

Berichten en mededeelingen.

Agenda.

Uit de Delftsche wereld.

Egoïsme of bescheidenheid?

(Aan de vrouwelijke studenten.)

Wij komen in Delft en met één onverbidde lijken slag is afgebroken wat van gemoedelijkheid sprak, en van huiselijke gezelligheid; want we worden als groen gegooid naar hier en ginds; we moeten handelen en denken en spreken en zorgen; en wij staan alleen, onzeglijk alleen, in de woelende chaos van schreeuwende en overtuigende en onredelijke en bezadigd sprekende mannen! alleen op onze kamers, 's avonds na een dag van stapels logika gestut door overmachtige kracht. In dien tijd van groote ontvankelijkheid stroomden binnen gedachten over ons leven, zooals het uitligt naar elken kant, zooals het naar alle zijden zich verdiept tot den verren horizont, maar, — gezien in het eenzijdige licht dat eigen sexe er op werpt.

Even later staan wij er zelf midden in, laten ons meeslepen door den grooten stroom, denken heel vaak ons wel degelijk bewust te zijn van ons doen en laten, en voelen ons mannen! te midden van mannen! met krachtige denkbeelden, met jong-enthousiasten haat tegen conventie en sleur!

Zoo gaan wij verder.

Maar de dagen komen en glijden heen in hun vaal een-tonigen gang. Vanwaar toch die vreemd-groote leegheid, als wij elken avond opnieuw zelf ons kopje thee schenken; wat is toch dat gevoel van onvoldaanheid, dat de gezelligste avonden vaak achterlaten, ondanks de sarongs die de wanden behangen, ondanks divans en lagè gemakkelijke stoelen en kaarsen met roode kapjes?

En alleen achtergebleven nasoezend over alles wat er bepraat werd, staat plots de herinnering voor ons, aan een meisjesgezigtje, 's morgens gezien op college. Straks nog hadden wij ze allen laten passeeren, critiseerend met onze wel-wetende-mannen bewordingen, zooals wij spraken over eigen comédie of over kustverdediging.

Maar nu... de „geleerde vrouw” verdwijnt, de „meisjes-studente” treedt in haar plaats en wij zien ze stilletjes

gaan met hun onafscheidelijke taschjes, en rustig praten onder elkaar met nu en dan wat uitspringende vroolijkheid, alles ver weg van de wereld om hen heen, alles besloten, angstig-veilig, in eigen intiem kringetje. Een enkele maal durven ze bij Siertsema meelachen met die groote hoop, als er al te gekke dingen gebeuren; maar dadelijk weer weg onbereikbaar (gelukkig! niet waar?) voor heel dat drieste en overmoedige studentendom om hen heen.

En we voelen plots duidelijk een jaloerschheid opkomen op dat, wat daar beweegt in die atmosfeer van gezelligheid. Wij zien ons zelf staan zoo koud en hard met al ons denken en willen, met onze idealen en met ons zwak zijn, altijd te midden van eigen sexe.

Er gaan stroomingen sterk en groot die ons opeischen, waarin we zien de geest van de studentenwereld. Wij ondervinden hoe in ons leven mooie gedachten naar voren komen en zich uitzeggen tot de vragende, zoekende omgeving, om misschien hier en ginds een enkele tot steun te wezen. Maar, alles blijft ten halve.

En onze jaloerschheid moet omslaan tot ontevredenheid, als wij dan weer ons oog laten vallen op dat stille rustige goepje van meisjes-studenten.

Zie, zij komen in Delft en alles staat voor hen open; zij worden overal met tegemoetkoming behandeld; zij mogen het leven leven met al de voordeelen welke wij kennen. Zij worden behandeld met de beleefdheid die tegenover de vrouw past (onhebbelijke menschen levert ook Delft op) en men spaart haar het onware complimenteuse gebuig, waarvoor de vrouw in de gewone wereld met even onware lachjes en knikjes verplicht is te danken.

De vrouwelijke studenten genieten in Delft alle voordeelen die men zich voorstelt, als men aan „meisjesstudenten” denkt; ze worden niet gezien als de gewraakte „geleerde vrouw” met al haar halfslachtige driestheid.

En wat is hun doen en handelen hier tegenover?

Zij zijn elk voor zich heel liefjes lid van de vakverenigingen: slechts een negatieve werkeloosheid. Zij vertoonen zich op de vergaderingen in grooter getal dan er, berekenend, verwacht mag worden: weten dus wel te genieten van wat er in Delft wordt aangeboden. (Door wie?)

Zij zijn geabonneerd op S. W. en ontvangen de Minerva: wat de studentenwereld daarbuiten bezig houdt brengen ze onder hun bereik, om er van te nemen wat in hun smaak valt.

Maar alles wordt ontvangen en van geven geen sprake.

Meisjes-studenten, ik kom er niet tegen op dat gij verlangt te zijn een corporatie op zich zelf. Juist dit is het, wat ik het allermeest waardeer: gij staat in de studentenwereld niet als het mannen naapende manwijf, gij staat daar als vrouw (tegenover den man).

Maar, hiertegen protesteer ik: n.l. dat gij enkel en alleen de klem legt op het laatste deel van den zin en voorbijgaat, onbewust, of willens en wetens dat eerste: gij staat in de studentenwereld. Gij zijt zelf student. En zou het dan mogelijk wezen, dat in u ook niet leefden die stormige, jonge gedachten, die, hoe ook aan banden van onze onvolmaaktheid, hooger willen naar het goede en schoone? Is 't mogelijk, dat dan niet ook in u leeft de troosteloosheid van het omringende leven en de jubelende kracht van ons jonge bestaan; de warme genegenheid in grooten kring van vriendschap en de machteloze eenzaamheid van uw eigen innerlijkst leven?

Zouden waarlijk nooit meisjes-studenten in verrukking naar den blauwen hemel hebben gezien, waar de leeuwewerik

zong, en kennen meisjes-studenten waarlijk zoo weinig van het leven dat het nooit angstwekkend vóór hun stond?

Als ik dit alles geloofde, zou ik niet geschreven hebben.

Maar omdat het door u allen intenser wordt gevoeld dan doór ons, daarom vraag ik: is het geen egoïsme, geen gemakzucht geen overdreven preutsheid, dat alles voor u te houden, te doen alsof er geen andere studenten bestonden dan die uwer eigen sexe?

Ik trachtte in het begin van bovenstaande te benaderen dat vragen, wat in ons woelt. Ik kom niet tot u om geheele beantwoording, ik wil van u niet het onmogelijke.

Maar laat ons een enkele maal hooren naar de ontroeringen van uw leven, laat een enkele maal in ons halve en daardoor schijnbaar harde koude denken komen de warmte van uw gevoel.

Gij deelt dit niet, omdat... het zoo makkelijk is in eigen kringetje te blijven, omdat... wanneer gij u durft geven daarbuiten dit van u eischt, niet een grootere driestheid, maar een sterk hoog besef van uw vrouw-zijn tegenover den man, te hoog dan dat gij het aandurft.

Dit egoïsme valt mij tegen. Laat het blijken bescheidenheid geweest te zijn.

VAN DE W.

Spoorstudenten.

Uitgaande van de gedachte, dat het beter is krachtig in te grijpen dan een „zachte heelmeeester te willen zijn, die stinkende wonden maakt” werpt de heer Voort zich op als geneesheer voor een ziekte-toestand in ons Delftsch studentenleven. Toch meenen wij te moeten opmerken, dat zijn diagnose op vele punten verkeerd is gesteld; te meer valt dit te betreuren, daar meerderen, o.a. in het D. S. C. toonaangevende personen, zich dezelfde oorzaken van deze ziekte denken.

Bij nadere beschouwing van „Waar eens zijn wieg stond?” blijkt o.i., dat het bedoelde kwaad is de schoolse richting in ons Technisch Hooger Onderwijs, waar te weinig tijd beschikbaar blijft voor algemeene ontwikkeling, voor vrije studie. Een der oorzaken hiervan zoekt de heer Voort in het „Spoorstudentendom”, en het is naar aanleiding hiervan, dat we enkele opmerkingen wenschen te maken.

De menigvuldige, minderwaardige hatelijkheden op de sporenden voorbijgaand, valt te constateeren, dat hij zijne slechts gedeeltelijk ware beschuldigingen te veel generaliseert. Zeer zeker, ook onder spoorstudenten, even goed als onder studenten in Delft wonend, vinden wij „opkoopers van technische wetenschap, enz.”, maar heeft zijn statistiek, betreffende het aantal buiten Delft wonenden, voldoende bewijskracht, om dezen titel op allen toe te passen? Waarop steunt zijn meening, dat de sporenden geen deel uitmaken van vakgezelschappen en andere vereenigingen? Denkt hij dan, dat ook zij geen vergaderingen in Delft bijwonen, dat ook zij niet meelevende, waar het geldt directe studiebelangen. Al zal ook o.i. de eisch van vrije studie zich krachtiger kenbaar maken bij het samenstellen van het H. O. program door een kernachtige samenleving in Delft, zeker toch is hiermede de beoefening van vrije studie buiten Delft allerminst uitgesloten. De overlading van het studieprogramma is o.i. een voornaam oorzaak, dat velen zich hiervoor te weinig tijd kunnen gunnen.

Overgaande tot de redenen, waarom de studenten buiten Delft gaan wonen, zijn wij het niet eens met het gewicht, dat schrijver hecht aan:

1°. *Gezondheidsredenen.* Dit zijn na medisch advies geen „kleine”, maar beslist geldige redenen.

2°. *Finantieele omstandigheden.* De woonkosten in Delft verminderen geheel niet de reeds gemaakte onkosten voor woning van het gezin, waarvan er een door studie tijdelijk afwezig is. Eten in restaurant of societeit is veel duurder dan in het gezin. De vermeerdering door reiskosten weegt hertegen niet op, daar deze hoogstens f 70,— per 9 maanden beloopt, terwijl dit voor velen, die in Rijswijk of dicht bij het station „s Gravenhage” wonen, slechts ongeveer de helft wordt.

3°. *Gebrek aan wilskracht.* Waar ouders hun zoons niet in staat stellen of kunnen stellen in Delft te wonen, kan hier allerminst sprake zijn van gebrek aan wilskracht bij de studenten zelf. Het „gemis aan besef van hetgeen tot

de vorming van den mensch-ingenieur behoort en noodig is”, is een zuiver persoonlijke fout, vloeit voort uit een onjuiste, bekrompen opvatting en is geen specifiek kenmerk van iemand, wien het regelmatig verblijf in Delft om de twee eerstgenoemde redenen onmogelijk is.

Terecht laakt U, mijnheer Voort, de houding van de Zaterdagse „college-uitknijpers”, die de meest gewone eischen der beleefdheid niet schijnen te kennen, maar gelukkig zijn dit slechts enkelen. Ook zijn wij met U van meening, dat verkeerd gehandeld wordt door hen, wier omstandigheden het wel veroorlooven in Delft te wonen, maar die uit vrees voor afleiding van de studie, gepaard gaande met een zwakke wilskracht, toch de samenleving in Delft den rug toekeeren.

Waar gij o.i. voornamelijk wilt pleiten voor vrije studie, voor algemeene ontwikkeling van den mensch-ingenieur, een standpunt, dat wij volkomen met U deelen, maakt het echter den indruk van den man, die den hond wil slaan, als U voor de belemmering hiervan de spoorstudenten verantwoordelijk wilt stellen. Wilt U echter tegelijkertijd een tweede ziekte, het „spoorstudentendom”, trachten te genezen, stel dan eerst zuiver Uw diagnose en wacht U voor generaliseering van wel aanwezige, maar niet algemeen optredende verschijnselen, waardoor krenkende en onjuiste meeningen in de hand zouden worden gewerkt.

TWEE HAGENAARS.

Uit de Haagsche wereld.

I.

Motto: 't Klonk heel mooi en 't was erg hol:

De brilslang was van nijd haast dol.

Red. in S. W. van 16 Feb. 1911.

Reageerend op het loffelijk streven der Redactie, tot uiting komend in haar hoofdartikel in het S. W. van 17 Maart j.l., voel ik mij gedrongen, tot juist begrip der daar aangeroerde kwestie, te trachten iets bij te dragen.

Laat ons zoo nuchter mogelijk over deze zaak van gedachten wisselen, zonder ons te laten vervoeren tot woordgebazuin, het kennelijk verband van het stuk der Red. met het door haar gekozen motto, woordgebazuin dat bij eenig nadenken weinig wezenlijks blijkt in te houden.

De hoofdbeschuldiging toch, naar ons idee in het stuk vervat, is: „Zij” worden geen lid der vakgezelschappen = zij ontwrichten de studiebeweging. Deze beschuldiging is van zooveel gewicht, dat om haar te kunnen handhaven althans cijfers noodig zijn, cijfers die met zeer geringe moeite verkregen kunnen worden. Wie weet tot welke verrassende resultaten dit nog kan leiden?

Laat ons verder puntsgewijs het genoemde hoofdartikel beschouwen, waarvoor, gezien het feit dat het niet onderteekend is, de geheele Redactie zich aansprakelijk schijnt te stellen.

1°. Onbewezen is, dat in het algemeen het brein van een spoorstudent een meer „schrikbarende woestijn” vertoont dan dat van den Delftenaar.

2°. „Moeten wij dan allen *concurrerende* haastige opkoopers der technische wetenschap worden?” Het wil mij niet duidelijk worden welk bijzonder gewicht het dikgedrukte woord in den schaal legt. Onze examens zijn niet vergelijkend en gesteld het is bewezen dat spoorstudenten meer in de techniek werken dan het niet sporend gedeelte, waarom zou dit de wetenschap drukken? Onder Vrije Studie wil de Red. toch niet verstaan het volgen van een onderling afspraakje der verbonden studenten tot het verlagen der prestaties?

3°. Stelt de Redactie zich voor in Delft naast de Bouwkundige, ook Civiele en andere Scholen te doen verrijzen, de studenten alzoo dwingend volgens hetzelfde „Muster” hun studie en ontwikkeling in te richten, buiten en behalve de algemeene „kern” die zij op colleges en teekenzalen verkrijgen?

4°. „... eenige vrijheid naar aanleg of voorkeur veroorlooven zij zich niet...” Onbewezen!

5°. „Wij moeten de studievrijheid verdedigen door samenleving buiten de studieuren”¹⁾... door op de kroeg te

1) Deze aanhaling is niet woordelijk juist.

zitten vrees ik. 't Is duidelijk dat men de vrijheid van studie moet verdedigen . . . door niet te studeeren. Welnu, laat ons dan staken — maar daarvoor behoeft men toch niet in Delft te zitten? Niemand geloove dat ik wat in wensch te brengen tegen het kroegbezoek, maar dit onder den dekmantel van Vrije Studie te brengen is toch wat te bar.

6°. „ . . . ; als éénlingen dit onderwijs volgen, overwint het geregelde programma en vervalt het hooger tot lager onderwijs.” Ik kan der Redactie verzekeren, dat ik als éénling mij herhaalde malen onttrokken heb aan „Bevormung” van hoogleeraren en assistenten waar mij dit noodig voorkwam en dat ik tevens heele groepen studenten, met of zonder geknor, stomweg die voorschriften heb zien volgen. Die andere studenten woonden te Delft, leven dus volgens U, o Redactie, in het „ontwikkelingsbrandpunt der ontwikkelingsamenleving”, en toch . . . . .

Het lust mij niet deze ontwikkeling verder te ontwikkelen; het is duidelijk genoeg dunkt mij.

Mèt u ben ik van meening dat er een veel te groot contingent burgerscholieren onder de studenten bestaat, dat deze de studie omlaag halen en van de T. H. een H. B. S. maken, maar dat dit contingent voornamelijk uit spoorstudenten bestaat, ontken ik ten sterkste. Verschillende zelf waargenomen feiten zouden mij eerder tot het omgekeerde doen besluiten, indien ik niet vreesde dat dit hierin zijn oorzaak vindt, dat ik meer met spoorstudenten over studiezaken heb gesproken dan met Delftenaren. Hoe dit mogelijk is, ondanks het feit dat ik „geen voeling houd met lot- en tijdgenooten, of hoogstens met een coupé-vol”, zal ik trachten u aan het verstand te brengen.

Ik moet mij hierbij beperken tot het D. S. C. als zijnde niet voldoende op de hoogte van den toestand in den D. S. B. (In de Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging is de bedoelde toestand naar ik meen ideaal.) In ons Corps is er geen noemenswaardige voeling tusschen de clubs onderling, wat medebrengt dat — uitgesloten degenen die in één bestuur zitten, familieleden, enz. — géén Corpslid ernstige studiekwesties zal bespreken met anderen dan zijn clubgenooten. In den trein zit men echter niet zooals op de S. P. altijd met dezelfde lui aan het hetzelfde tafeltje en daar men gewoonlijk geen andere punten van aanraking heeft loopt daar het gesprek bijna altijd over de studie (of over voetbal) en ziet men deze van alle zijden belicht.

7°. Verder wordt gesproken van het „medesleepen in die sleur”, door die 485 „krachtelooze”, met „gebrek aan wilskracht” behepte individuen (het staat er, lezer!) van n. b. 735 wilskrachtigen. Ik heb wel eens gehoord van de domme meerderheid die het intellect meesleept, maar dan ook altijd van een *meerderheid*.

8°. Dat de schrijver inwoning bij ouders en ongezondheid der Delftsche lucht kleine *oorzaken* noemt zal hij wel moeilijk kunnen meenen. Vermoedelijk is de bedoeling dat het *percentage* dergenen voor wie dit groote *oorzaken* zijn tamelijk klein is.

9°. Ook de finantieele kwestie wordt met het oog op de hooge reiskosten van geen belang geacht. Ik kan daarentegen als mijn stellige overtuiging aanvoeren, dat dit de eenige en onoverkomelijke reden is van het verachte sporen. De schrijver mag nu probeeren door een algemeene actie de Delftsche huisjuffrouwen over te halen in het vervolg f15 voor een kamer van f25 te vragen, ik maak mij ernstig ongerust dat deze eenvoudige kwestie van vraag en aanbod (zie lagere Staathuishoudkunde) niet zoo in een vloek en een zucht is op te lossen.

10°. In welken zin dan ook genomen, zeer zeker biedt Den Haag méér dan Delft de door den schrijver zoo op den voorgrond geplaatste verleidingen. Wat dit betreft kan hij dus gerust zijn. Deze vormingskracht tot „mensch-ingenieur” is zelfs zoo algemeen bekend dat in sommige treinen het contingent sporende *Delftenaren*, dat van het „trekkend proletariaat” aanzienlijk overtreft.

Ik meen dat de redenen, die velen er toe nopen den gemakkelijken weg te bewandelen van het schoolsch volgen van alle colleges, het maken van zooveel mogelijk teekeningen, zonder na te gaan of dit alles dienstig is tot de ware ontwikkeling van een ingenieur, in hoofdzaak zijn toe te schrijven aan het feit, dat finantieele omstandigheden velen dwingen zoo spoedig mogelijk den „ingenieurstitel” te veroveren. Met voorbijgaan van deze categorie, die dan maar profiteeren moet van de verbeteringen, waartoe zij zelve, buiten hun schuld, niet kunnen medewerken, ligt het op den weg der overige studenten de handen in een

te slaan ter verheffing van het tegenwoordige onderwijs aan de Technische Hoogeschool tot steeds *hooger* onderwijs.

Vol ongeduld wachten wij daarom, naast het nieuwe licht, dat over het spoorstudentendom zal opgaan, de verdere onthullingen die de schrijver ons toezegt over „de andere betreurenswaardige oorzaken, die aan den vorming van den Delftschen ingenieur knagen”.

Den Haag, 20 Maart 1911.

T. S.

AANHANGSEL.

Beginnende met hetgeen ik als geschreven door Voort moet onderstellen en niet meer als een „herhaling” der Redactie, stuit ik direct op het verhaaltje omtrent het hoogst onhebbelijke optreden der spoorstudenten bij het college van prof. Versluys, Zaterdagmorgen van 11—12.

Ook in den tijd dat ik dit college liep, sloop er wel eens een enkele tegen het einde weg. Van een „vrijwel algemeene uittocht, met al het daaraan verbonden gedruisch, opstaan van rijen, enz.” heb ik nooit iets gemerkt. Is dit zoo, dan is het door u gebruikte adjectief „ploertig” volkomen op zijn plaats, maar hoe qualificeert u, het tot half tien toe binnenkomen van studenten op colleges van 9—10, zooals op Dinsdag, Woensdag, Donderdag, Vrijdag bij prof. Siertsema en op Maandag, Dinsdag en Zaterdag bij prof. Van der Kloes? Dit kunnen geen spoorstudenten zijn, die immers (volgens uw spoorboekje) om 8,45 het Delftsche brandpunt binnen stoomen. Mogelijk komt u zóó percentsgewijs nog op een grooter aantal Delftsche- dan buitensteedsche „ploerten.”

Naast de toegezegde verdere betreurenswaardige oorzaken der deprimatie van den Delftschen ingenieur, wacht ik met ongeduld de bespreking van de vermeerdering der voordeelen van het Delftsche leven, die u ons aankondigt. Het tweede „redelijke middel” lijkt mij eenigszins in strijd met het eerste gedeelte van uw stuk, waar ge de onmogelijkheid eener krachtige samenleving wijt aan de spoorstudenten. En nu moet plots als lokmiddel voor het wonen in Delft gelden de „*ondanks* alles, krachtig tot stand gebrachte samenleving, *zoo mogelijk* allen omvattend”, die nu dus weer wel zonder ons mogelijk blijkt. Over het 3e redelijke middel „*zoonoodig* neerdrinking der levenskosten in Delft, *desnoods* door middel van een georganiseerde actie”, zie mijn vorig stuk.

Het verdere betoog verwatert meer en meer van een aanklacht tegen het *spoorstudentendom* (dit woord is in het vorige stuk door mij ook al gebezigd, meneer . . . Voort, ik pleeg dus geen plagiaat) tot een beschuldiging tegen de gemiddelde Delftsche student en hierin ga ik volkomen met u mede. Of het echter, zooals gij in uw slotapothose verkondigt, op den weg ligt van het D. S. C. verandering in dezen toestand te brengen is zeer de vraag. Het Corps omvat helaas niet meer als in de dagen van '61 en '62 alle studeerenden in Delft, en of de 635 niet-corpsleden tevreden zullen wezen met een behartiging door 't D. S. C. van hun belangen is te betwijfelen.

Den Haag, 27 Maart 1911.

T. S.

Gedachten en Gedichten.

Lofzang.

Ik wil dat dit lied klinkt als het gefluit
Dat ik eens hoorde op een Lentenacht
In een oud stadje langs de watergracht.

Schoon is de sage van den goddelijken vogel, die verjongd uit zijn asch verrees, schoon is het ook te zien hoe telken jare een week van dronkenschap weerkeert, waaruit het Corps smetteloos en zelfbewust herrijst

Voorspel was een stille donkere nacht.

Vele dikke rustbewaarders
En een kleine inspecteur,
Maakten in een zeker broekje,
Met een hond een groote scheur.

Allemaal mee, namen opgeven!

(Zie verder Tweede Blad).

Peek & Cloppenburg,

:: DEN HAAG. ::

Vraagt Stalen.

ONTVANGEN:
 Zeer uitgebreide
 COLLECTIE
 ENGELSCH
 REGENJASSEN.
 OVERJASSEN.
 AUTOMOBIELJASSEN.

ENGELSCH HEERENARTIKELN.

Wij vragen uwe aandacht voor onze artikelen, daar wij overtuigd zijn de fijnste artikelen voor den goedkoopsten prijs te kunnen leveren.

Onze afdeeling voor Kleeding naar maat beschikt over prima krachten.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 31 MAART 1911. No. 25.

Schuitje, vredig aan het dobb'ren
Wordt, ondanks 't niets strafbaars dee,
Plots met haken vast gehouden
En de roeiers moesten mee.

Allemaal mee, namen opgeven!

Arme jongens op de kade,
Werden als een schapen troep
Door de hakers voort gedreven,
Langzaam rees er reuzen poep,

Allemaal mee, namen opgeven!

Ondertusschen wordt per turfschip
Naar 't bureau een tocht gedaan;
Eerst genoemde schuit bemachtigd,
't Schoon Io vivat gedachtig
Onder Boterbrug heel prachtig
't Kunststuk zingende bekrachtigd, —
Naar 't bureau terug te gaan.

Allemaal mee, namen opgeven!

Op de markt heeft toen betooging
Met het blanke sabel-blad
Tegen 't plakkende geboefte,
Op hun ruggen plaats gehad.

Allemaal mee, namen opgeven!

't Politiebureau raakte vol. Alleen een man in een goot
redde zich in een raam. Eerstejaar raakten begrip van
mensenwaarde kwijt; eerst verwisselden ze agenten met
vijanden, toen wisten zij niet of ze zelf studs of schoften
waren, op één na, dien wij graag tweemaal de trappen
zouden hebben gegeven, die hij nu van de agenten kreeg.
Papa had had toch wel gelijk: de groentijd demoraliseert!
Of zou de aard van het beest....? Wat een aap! Slot
moraal:

Een sch... op een plankje te spijkeren zal eerder gelukken,
Dan te plakken met stijf sel van klodders en stukken.

Na dit praeludium trad de daadwerkelijke dronkenschap
in. Eerst een brooddronkenschap om weer naar des Indes
te gaan. Oppassen, anders wordt het senatorsbaantje voor
elk betaalbaar. Dan volgt de echte: de hooge heeren
komen binnen; jonge, jonge als je toch maar dik bent,
hindert 't niks al ben je pas tweede jaar. Geapprecieerd
wordt zeer een dergelijke dikke verschijning achter het buffet.

De speech! De indruk hiervan werd door iemand aldus
vertolkt:

„Wèl had de president gelijk, toen hij zei, dat velen,
zéér velen, zich niet in kunnen denken, dat zijn woorden
geen holle klanken zijn, maar... vraag ik mij af: ligt dat
aan die velen?

Wie kan zulk gezwam van de leeuwerik, die 't oneindig
genot van het licht voelt, als hij jubelend opstijgt au sérieux
nemen, dan de president zèlf, die bij die gelegenheid jubelend
op een voetebankje steeg? En dan elk dingetje dat
op zichzelf niet bijzonder is! Foei! Shocking, geen kost
voor jonge meisjes! — Maar enfin, hij meent 't goed en
après tout is 't nog een kind!”

Maar de praeses zei nog meer:

Spoorstudenten is een rommel
die ik naar de hel toewensch.
Die examen-purgatoren
die nog op de schoolbank hooren
worden nooit een menschlijk mensch.
Maar toch die vereeningen:
godsdiens, asteronemie,
en het sociale vraagstuk.
't Is te veel voor ons genie.

(Tusschen hakies, meneer de preses, wat moeten we dan
toch wel doen ai niet mee doet is 't niet goed, ai wel mee
doet is 't weer niet goed. Verder)

Licht gerande wolken staapling
Schaduw voor des heeren voet
Dan het zien van kleine dingetjes
Dat het Corps, bewust en krachtig
Overminderd bloeien doet.

Lekker hè. schuin wezen, zoo eventjes schuin wezen en
dan ze allemaal laten lachen en zelf eerst lachen; installatie
en bijgaande moraliteitsideeën worden in dit verband niet
genoemd. Nou 't moest dan ook een heeleboel goedmaken,
want ai 't zoo us nagaat, dan praat ie wel makkelijk, och
och je wordt er kleen van zooveel klinkende idealen. En
als je dan heel klein bent geworden, dan lees je in be-
wondering alles nog eens en dan zou je bijna zeggen, als
't mocht: schaam u, maar dat mag niet; en dan zoek je
in van Dalens de woorden „oppervlakkig” en „bombastisch”.
Waarlijk de woorden bestaan.

Diescomédie. Zie, jullie hadden een dikkert niet op
moeten blazen tot de gewichtigste persoon van de partij-
strijd; maar verder was 't lang niet onaardig; maar och,
eerst een moerlied dan een pootelingenlied dan heb je te
teëre snaren geraakt en de viool wordt valsch. De impres-
sario en zijn bende of de bende en zijn impressario (we
zijn tegenwoordig de kluts kwijt geraakt) wilden liever zelf
de voorstelling geven dan het eerste jaar te laten zingen hun

Dat heet nou lol
In 't D. S. C.
Een zatte troep,
Wie fuift er mee.
Ben je goed vet
Dan ben je getapt.
En de nuchtere lui
Van de kroeg getrapt.

Tweede dag. Gezichtstudie aan te bevelen. De haremrok
brengt dames in consternatie, doet voor de katekroeg als
een beest. Verder werd er bij het Vlissinger fort aan
Paljas gedacht. Gaf niet. Kroegbestuur vond nieuwe mos
uit (gekke woord-combinatie, paradox zou je 't buiten Delft
noemen). Kroegbestuur dan bepluimde zich blauw. Terug-
tocht uit Rijswijk zag een dronkenschap waaruit het vol-
gende bericht aan de redactie:

„Studenten-Weekblad, redactie J. E. A. de Vogel. Diës
behoort afgeschapt wegens zat worden van het eerste jaar.
Hoera!”

Collation zag de Rotterdamsche bootwerker weer in volle
actie. Moeren kost je toch maar 1/200 deel. Cortège door
de kroeg gaf poep op de achtertrap, Cortège door de stad
vond het poortje dicht. Wilhelmus zingen is ook god ge-
klaagd werk! 's Avonds geen verstandig mensch meer in
de stad. Slot indruk dat het eerste jaar een goede comédie
en goede optocht gaf.

Toen bleef het stil twee dagen en met een laatste op-
flikkering kromde zich deze schoone week van dronken
zijn in uiterste stuiprekking: de hooge zalen van het Lab.
weergalmden uren lang van de sponstaanste liefdesuiting:

En weet je van wie ik het meeste hou?
Van jou! van jou! van jou!

(Weer tusschen hakies het geheel was nog al schofterig).

Verlangen.

Mij is gegeven
Eenzaam te leven,
In tranen en zelfverwijt,
En biddend te wachten,
In lichtlooze nachten,
Op 't naken van beter tijd....

Soms, in mijn droomen,
Zie ik haar komen,
Gedragen op wieken van wind;
Maar haar beelt'nis vervaagt,
Als het schemerend daagt.
En ik ween, als een troosteloos kind....

Delft, 1909.

J. v. R.

Jeugd.

Zalig is het, jong te zijn,
het leven te beminnen;
der Grijsheid rust moet ieder zich
reeds in zijn Jeugd gewinnen.

In ied're boezem smeult een Vonk,
een vonk van warmt' en kracht;
die mag niet dooven, want hij is
bestemd voor 't Nageslacht.

Een iedereen is eens maar jong,
kent kort slechts „Sturm und Drang”,
dan winde hij het Uurwerk op,
dat stuwt, zijn leven lang.

Ach weel de tijden gaan zoo snel,
ze keeren nooit weerom;
ons kinderleven reeds voorbij,
voorbij . . . . . als in een droom.

Dra zijn we reeds geen jong'ling meer:
nog maar een jaar of wat,
dan houdt de kille Maatschappij
ons met z'n band'n omvat.

Van zachte zij ze mogen zijn,
de Banden binden sterk;
een vrouwenoog, een kinderknui,
en dan het daag'lijks werk.

En wilt ge toch eens reizen gaan,
een dag of zeven acht:
(de vriendelijke Maatschappij
heeft U vakantie (!) toegedacht):

Reis dan met vrouw en broer en zus,
misschien met maagd en knecht,
met koffers, kisten, bankpapier!
. . . . . de zorgen opgezegd.

Ten slotte zijt ge bij uw doel:
Luzern of 't Engadien;
ge wandelt, zit of ligt in 't bosch,
schranst 's middags wel voor tien!

En op vereend gezang van 't kroost,
Mama geeft eind'lijk toe:
de bergen zal men bovenop!;
broer giert! Mama kijkt moe.

Nu knart ge met de tandradbaan
omhoog tot Rigi-Kulm;
en dichte mist stijgt langzaam na,
de kind'ren zeuren: „godd'lijk Pa!”

Ten laatste zijt ge weer tehuis,
en bij 't geraas der thee,
een oude kennis wipt eens op:
brengt welkomthuisjes mee!

In kleuren wordt de reis verhaald:
de kleurtoon ietwat grijs . . . . .;
daar komt 't gesprek op and're kost:
op uw studentenreis!!!

En rood en paars, en blauw en geel
steeds praat er één te veel;
maar Dolfjes' spannend Siwaboek
ligt al vergeten in een hoek.

WANDERER.

Haat.

Aan L.

Ik wil met je schim uit rijden gaan,
Een kleed van rozerood doe ik haar aan,
En 'k geef haar een harte van ijs,
En oogen van doodzjnd grijs.

Ik wil met je schim uit koozen gaan,
Ik wil haar gezicht te bloede slaan
En lachen om haar angst en pijn . . .
. . . . Haar kussen en haar trooster zijn.

Ik wil met je schim uit dansen gaan,
Tot alles rondom ons zal zijn vergaan . . .
Niet meer de schim in mijn armen ligt,
Maar ik blik in je eigen lief gezicht!

C. W.

Ook Haat.

Ik wil met je schim uit fietsen gaan,
Een harembroekje doe ik haar aan,
En 'k geef haar een harte van marsepijn,
En oogjes, rood van de brandewijn . . . .

NIEMAND.

Wetenschap en Wijsheid.

Theosofie.

Maandag l.l. sprak de Heer J. J. Hoogewerff uit Rotterdam in het Spaarbankgebouw voor de Delftsche Loge der Theosofische Vereeniging over: „Theosofie in betrekking tot Godsdienst, Wetenschap en Wijsbegeerte”.

Het aanmoedigen van de vergelijkende studie van Godsdienst, Wetenschap en Wijsbegeerte is het 2e doeleinde der Theosofische Vereeniging. Leert de geschiedenis ons, dat in vroeger tijden priester, geleerde en wijsgeer in één persoon vereenigd waren, thans is die eenheid verre te zoeken.

De wetenschap is in veel aan het vaak al te kinderlijk geloof van den godsdienst ontgroeid, eischt meer positieve kennis; de wijsbegeerte, die tot taak heeft uit het *vele*, dat de wetenschap geeft het *éne* te vinden, waarop geheel de openbaring, geheel het menschzijn berust, zij spant zich eerder in bij het op den voorgrond brengen van haar eigen stelsel dan in het nastreven van die taak.

In den strijd tusschen deze drie takken van menschelijk denken, is de Theosofie gebracht als een nieuwe belangrijke factor. Deze verkondigt het bestaan van geestelijke wezens, verre gestegen boven de menschelijke ontwikkeling uit, wezens, die het wereldgebeuren leiden.

In voorhistorische tijden, toen de menschheid nog in haar kindsheid was en haar ontwikkeling nog voornamelijk gelegen in het gehoorzaam naleven van de gegeven wetten, leefden zij te midden der menschen als priesters, koningen. Toen echter de mensch hooger steeg in verstandelijke kracht en op zich zelf moest leeren staan trokken zij zich meer en meer terug van de directe leiding al bleven ze steeds, zooals ook nu nog, van uit geestelijke gebieden het geheel besturen.

Dreigt de menschheid in haar voorwaarts streven een zijpad op te gaan, dat haar te ver zal voeren van den juisten weg, dan grijpen zij in, dan wordt een boodschapper gezonden om opnieuw de goddelijke, de eeuwige waarheden te verkondigen. Zoo zijn op verschillende plaatsen, in verschillende tijden de godsdienststichters opgetreden, zoo heeft de laatste poging dezer verheven wezens geleid tot de stichting der Theosofische Vereeniging.

De eenheid in Godsdienst, Wetenschap en Wijsbegeerte weder aan te toonen, dat stelt zich de Theosofie in haar b.g. doeleinde voor. Wel wordt haar verweten, dat zij wier leden in het algemeen geen godgeleerden zijn, deze taak wil aanvatten, terwijl menig geleerde zijn geheele leven gaf aan de bestudeering van een enkele vreemde godsdienst.

Doch al te veel verliest men uit het oog, dat men ook zonder een geheel leven van studie kan indringen tot den *geest* van den godsdienst, haar grondwaarheden en zedelijke strekking. De verschilpunten der geleerden, hun twijfelingen, ze loopen niet hierover, doch over de kleinigheden, verschilpunten van historische aard en dergelijke.

Deze studie zal ten duidelijkste wijzen op de eenheid van beginselen met een verscheidenheid in vormen en onderdeelen en zal daarmede de zedelijkheid aantoonen van een *zelfde* bron, terwijl de maatschappelijke omstandigheden, de toenmalige ontwikkeling, de klimaatstoelstanden voldoende grond geven voor de verschilpunten.

Niet de *geheele* goddelijke wijsheid, toch is belichaamd in iederen godsdienst, doch slechts dat deel, dat toen ter tijd voor *dat* volk noodig was. Ook de Theosofie beweert niet de eenige draagster te zijn van die goddelijke wijsheid. Wel tracht zij zoo zuiver mogelijk deze te geven, doch als alle openbaringen, moet ook zij in veel onvolmaakt zijn en nimmer zal zij beweren, de onfeilbaarheid te bezitten. Zij erkent ten volle, dat men langs verschillende wegen tot die wijsheid geraken kan, langs den weg van Godsdienst, of Wetenschap, of Wijsbegeerte, doch niet langs één dezer uitsluitend met volledige uitschakeling van beide anderen. Zij vormen een eenheid, zij moeten elkander aanvullen.

Wat kunnen menschen, die noch theologen, nog geleerden zijn, doen om dit idee vooruit te helpen? Zij kunnen zich de gedachte aan die eenheid helder voor oogen stellen, de overtuiging van haar bestaan helpen verbreiden door gedachten, woorden en daden en daardoor hen steunen, die door dieper en helderder inzicht geroepen zijn tot pioniers.

De kracht hunner gedachten zal onmiskenbaar haar gevolgen hebben. Wij kunnen niet nagaan op welke wijze wij steunen en wie wij met onze gedachten bereiken, maar als iedere kracht, zoo moet ook *deze* haar uitwerking doen gevoelen. De mensch kan slechts streven in de richting der goddelijke wijsheid en de gedachte, die de eenheid tracht te vinden *moet* leiden tot een meer waardeeren van die wijsheid, tot een bewegen in de goede richting, helpt mede in de ontwikkeling der menschheid. Dat is het groote, het eenige doel, wat achter al het gebeuren ligt, een doel, dat zeker onze volle krachtsinspanning waard is.

NASCHRIFT.

In verband met 't bovengaande verslag van de Theosofische Vereeniging en met 't oog op de in 't vervolg inkomende verslagen, wenscht de redactie de toekomstige verslaggevers onder 't oog te brengen, de wenschelijkheid van een meerdere beknoptheid in hun mededeeling, die slechts een zeer klein gedeelte van onze geachte lezers interesseeren.

REDACTIE.

Enkele opmerkingen over „Antwoord aan den heer H. Strang Az.”

Uit dit antwoord zou ik gaarne uitlichten een tweetal onderwerpen, om ze vanuit een ander „oogpunt” te bezien.

Allereerst om weg te nemen de inconsequentie van „God buiten het denken” en „God kan men leeren kennen en is alomtegenwoordig”.

De christelijke religie maakt scherp onderscheid tusschen het menschenlijke redelijke en de rede Gods, tusschen menschenlijk en Goddelijk denken. Zoo kon b.v. de chris-

telijke religie nooit komen tot Hegelsche Geschichts-philosophie; dat de geschiedenis de: „vernünftige, notwendige Gang des Weltgeistes ist”, omdat zij belijdt, dat deze zich goddelijk-redelijk ontwikkeld heeft. En deze belijdenis komt alleen daaruit voort, dat zij weet dat God groot en onbegrijpelijk is. Nimmer laat ze zich er toe verleiden de rede van God gelijk te maken aan die van den mensch, *want*: de menschenlijke rede is immers gebonden door de wet van haar eigen wezen, en onze kennis dus slechts datgene, wat ontstaat door een consequent (menschenlijk consequent!) doorzetten van de eigendenkwetten! Gaat de menschenlijke rede uit boven dit wereldverband, dan valt ze onder Kant's vonnis¹⁾: „vom Zufälligen auf seine Ursache schlieszen, welcher nur in der Sinnenwelt von Bedeutung ist, *ausserhalb derselben aber auch nicht einmal einem Sinn hat*”. Beweegt de rede der menschen zich buiten de wereldverschijnselen, dan wordt ze machteloos en stuit af op hare eigene „onredelijkheid”.

God, geplaatst zijnde buiten het tasten der menschenlijke rede, staat dus als zoodanig „buiten het denken”.

En toch! Men kan God leeren kennen; namelijk door te trachten na te denken over datgene, wat God openbaart in natuur en schriftuur, en op te merken Zijn Almacht en Liefde. Daardoor kan men den onuitwisbaren indruk krijgen van „het bestaan van God”. De ware Godskennis komt evenwel van God zelf, als een openbaring van Zijn eigen Wezen. Dit kennen is dan niet een: „er alles van af weten” of een begrijpen, zooals de menschenlijke rede zich er aan gewend heeft te begrijpen, doch: een innige verzekerdheid, het *weten* van het bestaan van een levenden God. En bij dit erkennen van de Godheid komt noch overmoed, noch deemoed te pas. Want het geloofsvertrouwen is geen verhoovaardiging op eigen verdienste of eigen „wetenschapelijkheid”, doch wél: een juichend lofaccoord met *de dankbaarheid* als grondtoon.

De Goddelijke alomtegenwoordigheid is iets, dat geheel staat buiten: „God en de rede van den mensch”, is een geheel ander onderwerp, kan natuurlijk veel ermede in verband gebracht worden, doch is er niet, zooals de heer I. meent, mee in strijd.

God is Geest, Absolute Geest, en als zoodanig niet aan plaats of ruimte gebonden, is dus overal. „God buiten het denken” beduidt: de menschenlijke rede kan hem niet be„rede”neeren, niet omvatten. Waarlijk, ik kan geen strijdigheid ontdekken!

Het tweede punt, waarover ik gaarne wat opmerken wil is: (ik citeer) „ook uit de Godsdienstige scheppingstheoriën blijkt ten duidelijkste de Ik-verheerlijking”. Mijnheer I, nu wordt U wel een beetje onbillijk! Vraag ieder geloovige: „Ziet ge in de schepping iets om je-zelf omhoog te steken?” en hij zal U antwoorden: „Neen, Mijnheer I, maar wel een verheerlijking van den Schepper”. Want de Christelijke Kerk beschouwt niet het schepsel als uit God voortgekomen, maar heeft de bewustheid, dat het schepsel is: „het door God buiten Hem (niet in ruimtelijken zin) geponeerde”. In deze conceptie der schepping komt dus niet tot uiting de menschenlijke zelfverheerlijking. Integendeel! de Christelijke religie onderscheidt essentieel het Goddelijk Wezen en de door God buiten Hem gezette, objectieve creatie. Deze beschouwing kan nimmer leiden tot Ik-verheerlijking, voert integendeel noodwendig tot *ik*-negeering en *God*-verheerlijking.

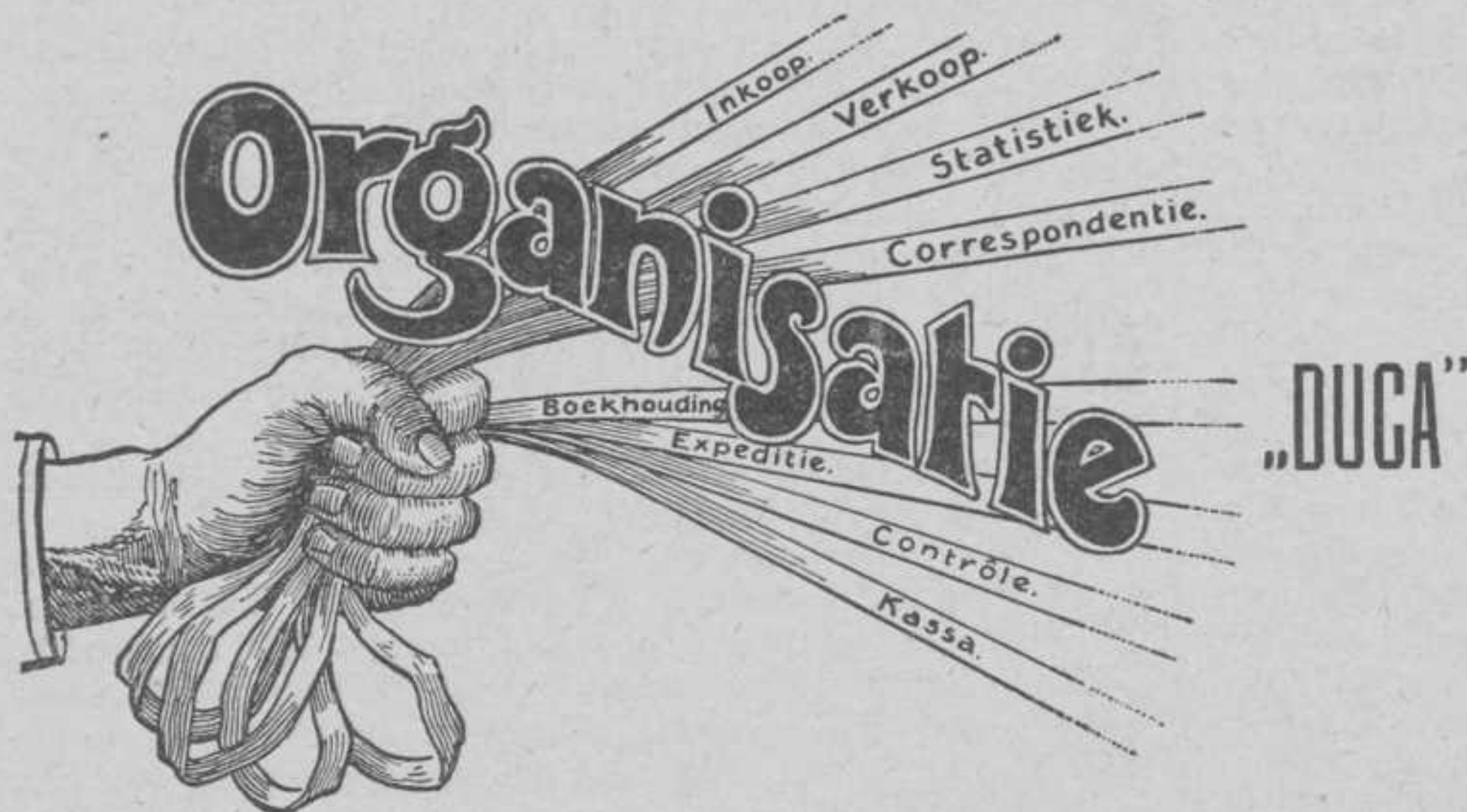
H. STRANG AZ.

¹⁾ Kritik der reinen Vernunft, II Th.; II Abth.; II Buch; III Hauptst.; 5^{es} Abschn.

(Zie verder Derde Blad).

VRAAGT de nieuwste collectie
STALEN van
KREYMBORG'S
f30.- RECLAME-COSTUMES f30.-

ADVERTENTIEN.

KAART-SYSTEEM voor BIBLIOTHEKEN, Archieven, Museums.
 KAART-SYSTEEM voor Registratie, Notariaat, Belastingwezen.
 KAART-SYSTEEM voor Gemeente, Administratie, Statistieken.
 KAART-SYSTEEM voor Posterijen, Spoorwegen, Legerintendantie.
 KAART-SYSTEEM voor Verkiezings- en Vakverenigingsorganisatie.
 KAART-SYSTEEM voor Kerkelijke, Gemeenten- en Armenverzorging.
 KAART-SYSTEEM voor Industriële- en Handelsondernemingen.
 KAART-SYSTEEM voor Bankinstellingen en Assurantiëkantoren.
 KAART-SYSTEEM voor Geneesheeren, Advocaten, Officieren.
 KAART-SYSTEEM voor Onderwijzers, Predikanten, Journalisten.
 KAART-SYSTEEM voor Telefoon, Correspondentie, Memoranda.

Onze inzending :: „DUCA” Kaart-systeem werd op de TENTOONSTELLING van ADMINISTRATIE te AMSTERDAM, bekroond met de _____ Gouden Medaille :: (Hoogste Onderscheiding).

L. FLES & Co. DEN HAAG
 VAN BLANKENBURGSTRAAT 13c. Telefoon No. 5628.

Catalogus van Sectional Steel Filing & Card Cabinets gratis en franco
 Inlichtingen zonder eenige verbintenis Uwerzijds.

REISGEZELSCHAP

gezocht voor een avontuurlijke tocht gedurende de Zomervakantie b. v. door Skandinavië.

Br. onder letter 5695 zoo mogelijk vóór 15 Mei a.s.

2319)

SANATORIUM BEEKBERGEN

≡ voor lijders aan tuberculose. ≡

Voor billijken prijs ter overname aangeboden:

een Mandola

met hollen hoes (fabrikaat DORIGO) met Etui.

Adres te bevragen Bureau van dit Blad.

Litteratuur-Verzamelkastjes ≡ Kaartsysteem. ≡

Zeer practisch en aanbevolen door H.H. Professoren.

Technische Papierhandel, - Teekenbehoefden,

A. VANDERBURG Azn.

CHORSTRAAT 23. - TELEFOON 344.

Ontbiedt _____

S. LOGCHER,

: CHORSTRAAT 46, :

die betaalt den HOOGSTEN PRIJS voor net gedragen Heerenkleeding.

DERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 31 MAART 1911. No. 25.

Delftsch Studenten-Corps.

Apollo.

HERENKONCERT op Dinsdag 28 Maart
op de eetzaal van de Societeit Phoenix.

Dank zij de grote opkomst en de pikante verscheidenheid van de met veel zorg ingestudeerde of à l'improviste ten uitvoer gebrachte kamermuziekwerken moet deze avond als bij uitstek goed geslaagd genoemd worden.

't Was een avond vol afwisseling.

Duo's voor viool en alt of cello, zangnummers, pianosolo's, pianoduo, violsolo en strijkkwartet, 't volgde elkaar op in aangename ongedwongenheid en 't liet zien dat er zo tussen de bedrijven van werken en tekenen door nog heel wat tijd gegeven wordt aan kamermuziek.

Onder 't vele dat er ten gehore gebracht werd wil ik allereerst noemen het door 2 piano's gespeelde „Les Eolides” van César Frank (Eggink, Roëll). Hoewel niet op 't officieel programma vermeld, bleek het toch voldoende ingestudeerd te zijn om ten uitvoer te brengen voor een aandachtig gehoor. Het werd met degelijke nauwgezetheid gespeeld en als werkelijk „mooi maar voor velen onbekend muziekwerk des te meer geapprecieerd.

De zangnummers voorgedragen door de Heer Tollenaar hadden niet minder sukses. Zijn voordracht getuigde van fijne gevoeligheid, maar ook van forse, frisse uitingkracht.

Het strijkkwartet bracht het 2e kwartet Es-maj. van Schubert ten gehore; 't werd met een zekere routine voorgedragen en toonde een goed geheel (Scheffer, de Jongh, van Rijswijk, Magdonalt).

Het A-moll viool-koncert van Bach werd door de heer von Weiler voorgedragen.

De solo-partij werd door hem niettegenstaande de moeilijke passages zonder onaangename struikelingen gespeeld. Het Andante vooral zou nog meer tot z'n recht gekomen zijn, wanneer hij een strijkkwartet als begeleiding had gekozen. Het is oorspronkelijk ook daarvoor geschreven.

De nummers die hierbij niet genoemd werden zijn te veel in aantal om ze nog aan te halen. Genoeg zij het dat de gehele avond naar wens verliep.

Berichten en Mededeelingen.

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Binnenlandsche Zaken, dd. 25 Maart 1911, No. 1767, Afd. H. M. O., is met ingang van 1 April 1911 aan E. H. Th. Wichelink, op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de mijnkunde, metallurgie en docimasie aan de Technische Hoogeschool te Delft.

—o—

„LAGA”.

Het Bestuur maakt bekend dat na het besluit van het Provinciaal Bestuur van Zuid-Holland omtrent de wedstrijden te houden op de Zweth, een aanvang zal worden gemaakt met de uitvoering der plannen, goedgekeurd op de Algemeene Vergadering van 6 December 1910.

Op de Pinksterdagen 4 en 5 Juni zullen door „Laga” internationale roeiwedstrijden worden gehouden op de Zweth bij Delft.

De inning der H. O. zal in de loop der volgende maand plaats hebben, de datum der inning zal nog nader ter gebruikelijke plaatse worden afgekondigd.

De Secretaris,

J. E. A. DE VOGEL.

GEZELSCHAP „LEEGHWATER”.

Buitenlandsche Excursie.

Aan de leden van het Gezelschap „Leeghwater” werd eene circulaire gestuurd, waarin opgewekt wordt tot deelname aan een Buitenlandsche Excursie door de werktuigkundige studenten te ondernemen. Het Bestuur, van meening, dat de kans op succes van een dergelijke excursie het best verzekerd is, door zooveel mogelijk rekening te houden met de wenschen der leden, stelde daarom een drietal plannen op, waartusschen keuze bestaat, en gaf keuze tusschen twee data, nl. of de eerste week in Juli, of de tweede week in September.

De drie plannen omvatten:

- 1e. Heerlen, Aken, Luik, Seraing, enz. (Nederl. Staatsmijnen Eschweiler, La Meuse, St. Léonard, Cocherill).
- 2e. Mannheim, Zweibrücken, Saarbrücken, Neunkirchen, (Lanz, Dingler, Ehrhardt en Sehmer, Stumm).
- 3e. Rheinhausen, Duisburg, Düsseldorf, Kalk enz. (Walswerk Krupp, Harcott, Rheinische Metallwerke A. G. Haniel & Lueg, Humboldt.)

Duur der excursie is 6 dagen.

Door op deze plaats nogmaals de aandacht te vestigen op deze plannen, hoopt het Bestuur hen, die tot op heden nog nagelaten hadden, de bij de circulaire gevoegde briefkaart bij La Brijn in te leveren, er op te wijzen, dat zij hun antwoord nog in kunnen sturen vóór Dinsdag 4 April, ten 4 ure, bij La Brijn, Zaal P Verversdijk.

Namens het Bestuur,

B. Stephan, President.

J. J. Borren, 1e Secretaris.

—o—

Op Maandagavond 3 April a. s. te kwart over acht zal Professor Dr. H. IJ. Groenewegen, hoogleeraar in de theologie te Leiden, in de kleine Concertzaal van Stads Doelen een lezing houden voor een openbare vergadering van de „vereeniging ter behandeling van Ethische en Godsdienstige vraagstukken”, welke daarmee tracht, op den ingeslagen weg te vervolgen. Als onderwerp heeft Zijn Hooggeleerde gekozen: Gust. Theod. Fechner (1801—1887), zijn beteekenis voor dezen tijd.

Oorspronkelijk natuurkundige, professor te Leipsig, was Fechner van af zijn eerste ontwikkeling met 't experiment vertrouwd en ligt 't voor de hand dat hij zich ook ik zijn verdere onderzoekingen op natuurfilosofisch, anthropologisch en esthetisch gebied van 't hulpmiddel der fysica bij uitnemendheid, 't experiment bleef bedienen. Zoo kon hij de baanbreker worden voor een geheel nieuwe tak van wetenschap: de psychophysica of leer van de betrekkingen tusschen psychische- en physische verschijnselen, welke in ons land door de Groningsche Hoogeschool (prof. Dr. G. Heijmans) vertegenwoordigd wordt.

Waar Fechner op zoo velerlei gebied vruchtbaar is geweest (hij schreef o.a. over de galvanische keten, over de onsterfelijke ziel, humoristische opstellen, een standaardwerk over psychophysica, over de atoom-theorie...) kan men hem op één enkele avond slechts op één wijze benaderen: men mocht trachten den geest van zijn werken te omvatten, de eenheid die zóó veel verscheidenheid uit zich heeft doen ontstaan, die den bank vormt tusschen al die verscheidenheden.

Prof. Groenewegen hoopt ons hiervan 't besef te geven, hij is vol bewondering voor wat hij van en in Fechner gevonden heeft.

S.

—o—

DELFTSCHE STUD. ASTRONOMISCHE VEREENIGING.

Gewone Vergadering op Woensdag 5 April 1911, in zaal β van het Natuurkundegebouw, des avonds te 8 uur.
Spreker: Dr. H. A. Weersma, Assistent aan de Universiteit te Groningen.

Onderwerp: De theorie der Sterkstroomen van Prof. Kapteyn.

De Secretaris,

A. J. STARING.

Agenda.

DELFT.

Maandag 3 April. Schouwv. Stads Doelen: Nederlandsche Tooneelvereniging: „Op Hoop van Zegen”; 7½ uur.

Woensdag 5 April. Schouwv. Stads Doelen: Het Rotterd. Tooneelgezelschap: „M'n vriend Teddy”; 8 uur.

DEN HAAG.

Vrijdag 31 Maart. Kon. Schouwv.: Ned. Tooneel: „Ken u zelve”, „De graaf”; 8 uur.

Geb. v. K. en W.: Toonkunst; 8 uur.

Zaterdag 1 April. Kon. Schouwv.: Fr. Opera: „Henri VIII”; 8 uur.

Kon. Zoöl. Bot. Gen.: Rott. Tooneelgez.: „De rechte lijn”; 8 uur.

Zondag 2 April. Geb. v. K. en W.: Frascatie-Ensemble: „'n Heer in 't spel”; 8 uur.

Diligentia: Piano-recital Adolf Watermann; 2½ uur.

Dinsdag 4 April. Diligentia: Concert Sophie Bijleveld; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 31 Maart. Gr. Schouwv.: „M'n vriend Teddy”; 8 uur.

Nutzaal: Concert Sophie Bijleveld; 8 uur.

Dagelijks. Tivoli: „Rooie Lotte”, „Liefde heelt alles”, „De meid in 't spel”; 8 uur.

ADVERTENTIEN.

TE KOOP wegens verhuizing een Geologische Cabinet.

Te zien na vooraf bericht Keizersgr. 154, Amsterdam.

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

HEDEN VERSCHEEN:

Een Sonderheft der Woche TANZWALZER aus dem Wettbewerb der Woche.

VERZEICHNIS DER WALZER.

Siegfried Elsner. . . . . Mein Stern.
Fay Foster . . . . . Prairie-Blumen.
Philipp Gretscher . . . . . Rheinischer Walzer.
Johan M. Schouten . . . . . Holländisches Bauernfest-Walzer.

PRIJS f 1,—.

Voorhanden in den Technischen Boekhandel en
Drukkerij J. Waltman Jr.

D. C. M. JANSSEN,

Oude Langendijk 9.

Bordeaux, Rijn- en Moezelwijnen,
Port, Madera, Sherry,

:: CHAMPAGNE ::

Specialiteit in Fijne Dessertlikeuren en
Whisky's.

Repeteeren Bouwkunde,

voor B¹⁻⁵ en C¹⁻⁵ door ervaren Bouwkundig

Opzichter-teekenaar. Toezicht op teekenaar, enz.

Voordeelige condities en gemakkelijke afbetaling.

Brieven onder No. 5672, Bureau van dit Blad.

E. DE GROOT,

hoek VOLDERSGRACHT 33,
geeft de HOOGSTE prijzen voor ge-
dragen kleederen. Sedert 1870 bekend
onder den naam van VOGELEI.

Heden verscheen een boek waarin een der belang-
rijkste vraagstukken van heden behandeld wordt, het
„Berliner Tageblatt” schrijft:

**Diese Aufzeichnungen decken mit mutiger
Offenheit die krankhaften sexuellen Zu-
stände jener erotischen Sturmperiode auf,
mit der nach Ansicht von Frau Karin
Michaëlis fast alle Frauen in dem „Ge-
fährlichen Alter” zu kämpfen haben. Das
Erscheinen dieses merkwürdigen Buches
wird als ein „Literarisches Ereignis”
angesehen.**

PRIJS f 1,50.

Voorhanden bij de Technische Boekhandel en
Drukkerij J. WALTMAN Jr.